

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520201927
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7520201927.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v právnej veci navrhovateľky H. O., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, zast. Alena Zadáková a spol., advokátska kancelária, so sídlom Košice, Kováčska 32, proti odporkyňi Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu 10Csp/130/2020 z 31.3.2020 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Odporkyňi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice- okolie (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľky, ktorým žiadala, aby odporkyňi bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu práv z Dohody o zrážkach zo mzdy z 5.2.2018 do právoplatného skočenia veci samej o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a oznámiť platiteľovi mzdy Slovenskej pošte a.s. rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia.

2. Rozhodol takto o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý skutkovo navrhovateľka odôvodnila tým, že ako dlžníčka dňa 5.2.2018 uzavrela s odporkyňou ako veriteľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXX (ďalej tiež len „úverová zmluva“), záväzky z ktorej boli zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy z toho istého dňa. Túto považovala navrhovateľka za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko s ňou ako spotrebiteľkou nebola osobitne vyjednaná, išlo o formulárovú zmluvu, ktorú ako spotrebiteľka nemohla ovplyvniť a musela ju podpísať spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Navrhovateľka ďalej dôvodila, že je osobou neznalou zákona a odporkyňa zanedbala svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, keď ju neoboznámila o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu ani o jeho následkoch. Preto pri tomto úkone došlo k nedostatku jej vôle ako spotrebiteľky vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy, dohoda jej bola vnútená, pretože bez nej by jej úver nebol poskytnutý. Vyjadrila názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy nespĺňa podmienky uvedené v § 551 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), keď v nej nie je špecifikované označenie pohľadávky, uspokojenie ktorej sa má dohodou vykonať a nie je v nej konkretizovaná výška dohodnutých zrážok zo mzdy. Navrhovateľka argumentovala aj tým, že daná úverová zmluva je bezúročná a bezpoplatková, pretože odporkyňa dostatočne nepreverovala bonitu navrhovateľky a RPMN v zmluve je nesprávne určená v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľky.

3. Súd vec právne posudzoval podľa § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2 písm. b/, § 328 ods. 1, 2 veta prvá, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 CSP, § 551 OZ a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. K tvrdenému rozporu s ust. § 551 OZ súd poukázal na bod 2.1

zmluvy, v ktorom je uvedené, že dohodou sa zabezpečuje pohľadávka banky voči dlžníkovi vzniknutá zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a najmä nárok banky na vrátenie poskytnutého úveru vo výške 30.000 €, na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov banky spojených s uplatnením týchto nárokov. Podľa názoru súdu je logické, ak si veriteľ zabezpečil celú výšku pohľadávku, pretože pri podpise zmluvy nemohol predpokladať budúce správanie sa dlžníka, t.j. či dôjde k úhrade aj prvej splátky úveru. Pokiaľ ide o výšku zrážanej sumy, v bode 2.3. je uvedené, že banka má právo na výplatu zrážok zo mzdy dlžníka v mesačnej periodicite, vo výške mesačnej splátky v sume 393,71 € s tým, že pokiaľ pôjde o vyššiu zrážku, než ktorá zrážka sa môže zraziť pri výkone rozhodnutia, banka má právo na výplatu zrážok zo mzdy, ako by bola pri výkone rozhodnutia. Odporkyňa takto postupovala žiadosťou o realizáciu dohody o zrážky zo mzdy zo dňa 10.5.2019, ktorá bola zamestnávateľovi navrhovateľky doručená dňa 20.5.2019. Súd uviedol, že výška zrazenej sumy je jednak naviazaná na výšku dlhu, ktorá sa zväčša odráža v tom, že veriteľ sa snaží zraziť aspoň výšku pravidelnej splátky, a pokiaľ toto nie je možné pre zákonnú prekážku, tak sa postupuje podľa kritérií ustanovených v zákone č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, pričom minimálna suma, ktorá sa nesmie zraziť sa vypočítava podľa výšky životného minima za daný kalendárny rok a to jednak na osobu, ktorej sa zráža (vo výške 100 %) plus na osoby žijúce v spoločnej domácnosti ako manžel, deti a ďalšie vyživované osoby (za každého 50 %). Navrhovateľka v návrhu nešpecifikovala aká suma jej bola zrážkami zrazená, lebo predložila len poslednú výplatnú pásku za obdobie 02/20. Súd ďalej zistil, že v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX je na konci čl. 2 uvedené, že zvýhodnená úroková sadzba je poskytovaná klientovi/dlžníčke ako zamestnanecký benefit poskytovaný bankou výlučne po dohode s jeho zamestnávateľom Slovenskou poštou. Vychádzajúc z tejto skutočnosti je sporné, či na danú vec je možné aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v plnom znení, alebo len v rozsahu ustanovenom podľa § 1 ods. 3 písm. j/ spolu s § 24 citovaného zákona. Uvedená úroková sadzba 5,90 % ročne z úveru bola o niečo nižšia, než priemerné úrokové sadzby poskytované bankami v danom období (12/17) cca 8,25 % a za obdobie 1/18 cca 7,90 % a RPMN bola takisto približne rovnaká ako priemerné RPMN za úvery poskytované bankami v danom období tak, že priemerná RPMN za obdobie 4 kvartálu roku 2017 činila 8,75 % a za 1. kvartál roku 2018 hodnotu 9,05 %. Vychádzajúc z týchto skutočností súd ustálil, že vzhľadom na to, že v danom prípade išlo o zamestnanecký benefit, bonita spotrebiteľa bola vopred známa, a preto nebolo potrebné dodatočné zisťovanie bonity klienta. To však nevylučuje aby si veriteľ poistil splácanie úveru zrážkami zo mzdy, nakoľko výška poskytnutého úveru 30.000 € je značne vysoká a celá poskytnutá úverová suma sa použila na splatenie už existujúcich úverov (špecifikovaných v bode 2.3 zmluvy). Podľa právneho názoru súdu podstatné z hľadiska posúdenia individuálnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy je skutočnosť, že táto bola uzavretá osobitne vo vzťahu k spotrebiteľovi, je individualizovaná pokiaľ ide o spotrebiteľa ako aj z hľadiska zabezpečeného záväzku, ku konkrétnemu číslu zmluvy o úvere, je osobitne datovaná aj osobitne podpísaná spotrebiteľom a zo zmluvy o úvere nevyplýva skutočnosť, že podmienkou jej uzavretia je uzavrieť aj dohodu o zrážkach zo mzdy. V samotnej zmluve o úvere ako aj dohode o zrážkach zo mzdy bola navrhovateľka ako spotrebiteľka zreteľne a jasne poučená o tom, že ide o zabezpečenie záväzku veriteľa v tom zmysle, že keď si ako dlžníčka nebude svoje povinnosti plniť riadne a včas, tak veriteľ môže pristúpiť k zrážkam z jej mzdy. Navrhovateľka mala možnosť odmietnuť podpísať danú dohodu o zrážkach zo mzdy a nemožno opomenúť určitú mieru obozretnosti spotrebiteľa, ktorý mal možnosť oboznámiť sa s obsahom dohody a následne sa slobodne rozhodnúť, či ju podpíše alebo nie. Vyhodnotiac zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je osvedčená potreba bezodkladne upraviť pomery strán sporu.

4. Uznesenie napadla včas podaným odvolaním navrhovateľka namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a vyhovel navrhovanému neodkladnému opatreniu. Uplatnila si náhradu trov konania. Za nesprávne považovala závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k jej tvrdeniam, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 5.2.2018 je bezúročný a bezpoplatkový. Poukázala na to, že odporkyňa nie je jej zamestnávateľkou. Tou je Slovenská pošta. Ide teda o dve rozdielne právnické osoby. Namietala záver súdu, že zamestnávateľ pozná vopred bonitu spotrebiteľa, a teda nie je nutné ju preverovať a v tejto súvislosti poukazovala na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 449/13 CA Consumer Finance SA/ Ingrid Bakkaus, z ktorého citovala ako aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26.1.2017 sp.zn. 7Co/126/2016, z ktorého tiež citovala. Nepovažovala za náležité skúmanie svojej bonity, že odporkyňa na jej posúdenie postačoval jej občiansky preukaz a 3 výplatné pásky. Za nesprávne považovala tiež závery súdu vo vzťahu k RPMN. Nesprávnym vyhodnotením povinnosti skúmať bonitu a absenciou podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd

logicky zle vyhodnotil aj naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, nepodliehajúcim nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa, čo je vo veci zrejme najmä zo skutočnosti, že z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere má veriteľ nárok len na zaplatenie istiny. Vyjadrila názor, že takýto právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi, a je preto neplatný podľa § 39 OZ, nakoľko sa ním odporkyňa snaží zabezpečiť vyplatenie pohľadávky, na ktorú nemá zákonný nárok z dôvodu, že predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková. Mala za to, že konanie odporkyne- výkon zrážok zo mzdy je v rozpore s dobrými mravmi. To, že jej bola vnútená dohoda o zrážkach zo mzdy (bez nej by jej nebol poskytnutý úver) spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ktorá je v zmysle § 53 ods. 1 OZ považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Postup odporkyne vyhodnotila ako nekalú praktiku, ktorá v zmysle Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 ako aj ust. § 52 a nasl. OZ nepožíva právnu ochranu. Argumentovala, že dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorú bola nútená prijať, je nútená kedykoľvek počas platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa, vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly, bez možnosti zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok.

5. Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla uznesenie potvrdiť ako vecne správne po právnej aj skutkovej stránke a uplatnila si náhradu trov konania. Stotožnila sa so závermi súdu prvej inštancie, ktoré mala za podložené dostatočným zdôvodnením. Poukázala na to, že strany uzavreli samostatnú, od zmluvy o úvere oddelenú Dohodu o zrážkach zo mzdy, v ktorej navrhovateľka vlastnoručne potvrdila, že bola oboznámená o následkoch Dohody o zrážkach zo mzdy a týmto porozumela. Odporkyňa tak splnila všetky zákonné predpoklady pre platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy a táto spĺňala zákonné predpoklady platnosti v zmysle ust. § 5a zákona č. 250/2007 Z.z.. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere, čo vyplýva napr. z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ktorý vlastnoručne podpísala. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch (§5a z.č. 250/2007 Z.z. - ak je dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá na samostatnej listine a dlžník bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia), ide o štandardný spôsob zabezpečenia záväzku, je to aprobovaný právny inštitút, a preto nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca o neprijateľné dojednanie. Navrhovateľka podľa zmluvy o úvere mala splácať úver formou pravidelných 96- tich mesačných splátok po 392,73 € vždy ku 20. dňu v mesiaci. Pokiaľ namieta, že v zmluve nebola správne uvedená RPMN vo výške 6,10 %, lebo ona vypočítala RPMN vo výške 6,13 % podľa internetovej kalkulačky, odporkyňa dôvodila, že tieto kalkulačky sú len informatívne, nezáväznú, ich závery nie je možné považovať za hodnoverné, pretože neposkytujú úplné a presné výpočty a sú len orientačným nástrojom, ktorý informatívne počíta RPMN, no nemožno na ne hľadieť ako na záväzný dôkaz. Odporkyňa trvala na tom, že v zmluve uviedla správny údaj o RPMN a v žiadnom prípade nebol uvedený v neprospech spotrebiteľa. Nemožno preto zmluvu sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie navrhovateľky ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie je vecne správne.

7. Odvolateľka svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, nastolila predmetom odvolacieho prieskumu tiež správnosť spôsobu právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky splnenia/nespĺnenia zákonných predpokladov pre okamžitú úpravu pomerov strán zamedzením uspokojenia úverovej pohľadávky odporkyne voči navrhovateľke výkonom práv z dohody o zrážkach zo mzdy.

8. Procesné podmienky a predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní sú upravené v ust. §§ 324 až 326 CSP, ktoré správne použil aj súd prvej inštancie. Podľa ust. § 324 ods. 1 a ods. 3 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. (3) Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava,

že exekúcia bude ohrozená. Podľa ust. § 326 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. (2) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že neodkladným opatrením, bez ohľadu na to, či je nariadené pred začatím konania, v jeho priebehu alebo po jeho skončení sa upravujú pomery strán, pokiaľ je to bezodkladne potrebné a/alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Týmto predpokladom zodpovedá požiadavka osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom podľa zákonného vymedzenia musí navrhovateľ opísať rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Z povahy vecí vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, a preto v návrhu musí navrhovateľ opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Alebo inak povedané, hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s 1540, str. 1108). Procesný inštitút neodkladného opatrenia zároveň umožňuje operatívne upraviť pomery strán za predpokladu, že takýto zásah sa javí byť ako nevyhnutný, nakoľko existujú konkrétne okolnosti prípadu, ktoré poukazujú na naliehavosť a nutnosť takéhoto zásahu.

10. Na základe všetkých doterajších tvrdení strán a listinných dôkazov nimi predložených možno pre zjednodušenie zhrnúť niekoľko kľúčových momentov: 1/ medzi stranami je právny vzťah z úverovej zmluvy, záväzky z ktorého sú zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy, 2/ navrhovateľka netvrdí, aby pri realizácii hlavného alebo zabezpečovacieho právneho vzťahu s odporkyňou vznikli konkrétne nezrovnalosti, vyžadujúce okamžitú úpravu; osobitne neprezentuje ani, aby odporkyňa pristúpila k uspokojeniu svojej pohľadávky výkonom práv z dohody o zrážkach zo mzdy neoprávnene. Potrebnosť neodkladnej úpravy pomerov teda navrhovateľka odvodzuje len zo svojho subjektívneho presvedčenia o tom, že z dôvodu formálneho nedostatku - údajného neskúmania jej bonity právnym predchodcom odporkyne (nie je zrejmé, akého právneho predchodcu má na mysli) a nesprávneho údajov o RPMN v zmluve (neuviedla v čom vidí nesprávnosť), je úver bezúročný a bezpoplatkový, 3/ navrhovateľka netvrdí, aby úhrn ňou doposiaľ zaplatených splátok úveru zodpovedal aspoň výške poskytnutých peňazí, pričom z úverovej zmluvy v tejto súvislosti možno vyvodiť, že aktuálne sa úver nachádza v stave uplynutia ani nie tretiny dohodnutého času jeho splácania (prvá splátka bola splatná 20.3.2018 a posledná 96 - tá splátka je zročná 20.2.2026), pričom pri predpoklade doterajšieho riadneho splácania úveru navrhovateľka zatiaľ odporkyni zďaleka nezaplatila ani sumu zodpovedajúcu poskytnutým peniazom, 4/ navrhovateľka nepopiera, že výška vykonávanej zrážky z jej mzdy zodpovedá podľa dojednania v dohode o zrážkach zo mzdy výške úverovej splátky.

11. Je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že prostredníctvom zrážok zo mzdy odporkyňa uspokojuje svoju pohľadávku voči navrhovateľke v rozsahu zodpovedajúcom dohodnutým úverovým splátkam. Z tohto dôvodu výkon práva z dohody o zrážkach zo mzdy sám o sebe nie je spôsobilý materiálne zaťažiť navrhovateľku o nič viac, než jej povinnosť platiť dohodnuté úverové splátky, ktorú prevzala v úverovej zmluve. Je teda evidentné, že pohnútkou pre úpravu pomerov u navrhovateľky nie je ani tak fakt, že sú jej vykonávané zo mzdy zrážky, keďže i tak by tú istú časť svojej mzdy musela mesačne zaplatiť na úverové splátky, ale predpoklad, že zrážkami zo mzdy bude uspokojovaná aj tá časť jej úverového záväzku, ktorá zodpovedá úrokom a poplatkom, a to i napriek jej predstave o bezúročnosti

a bezpoplatkovosti úveru. Z toho potom vyplýva, že potrebnosť okamžitej úpravy pomerov musí v myšlienkovvej konštrukcii navrhovateľky priamo nadväzovať na skutočnosť splatenia úveru v rozsahu poskytnutého úveru. Až následne totiž, za predpokladu, ak sa ukáže byť správny jej názor o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, môže sa odporkyňa ďalším výkonom práva z dohody o zrážkach zo mzdy bezdôvodne obohacovať. Dovtedy navrhovateľka, hoc inou formou - cestou zrážok zo mzdy, platí nateraz dlh v rozsahu, ktorý sama nemôže rozporovať. Preto sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nateraz nie je opodstatnené neodkladne upraviť pomery. Navrhovateľka netvrdí, aby zrážkami zo mzdy už bola uspokojovaná úverová pohľadávka nad rozsah poskytnutých peňazí, alebo aby k tomu malo dôjsť v časovom horizonte odôvodňujúcom vôbec len uvažovať o naliehavosti požadovanej ochrany. Potrebnosť úpravy pomerov si ale nemožno zamieňať s potrebnosťou neodkladnej úpravy pomerov. K potrebnosti okamžitého zásahu súdom do právneho pomeru strán musí vždy pristúpiť ďalšia navrhovateľom tvrdená a osvedčená skutočnosť odôvodňujúca záver, že neodkladná úprava neznesie odklad preto, že bez nej navrhovateľ utrpí na právach. V závere o naliehavosti okamžitej úpravy preto musí byť premietnutý ako časový (bezprostrednosť) tak i vecný vzťah (efektívnosť a proporcionalita) medzi narušením usporiadania pomerov strán a ich neodkladnou úpravou. Akiste totiž naliehavosť riešenia bez ďalšieho nevyplýva len z predpokladu, že v istom momente trvania úverového vzťahu strán už zaplatené splátky úveru prevýšia poskytnutú sumu úveru a rovnako ani z aktuálneho spôsobu uspokojovania úverovej pohľadávky, pokiaľ navrhovateľka výšku zrážok v rozsahu dohodnutých úverových splátok nijak nerozporuje. Odvolací súd súhlasí s tým, že skutočne možno za potenciálnu ujmu považovať prípadné uspokojovanie úrokov a poplatkov z úveru, ktorého úročenie a uplatňovanie s ním súvisiacich poplatkov je medzi stranami sporné. Aj v spotrebiteľských vzťahoch však platí základná zásada záväzkového práva, v zmysle ktorej sa majú dohody plniť. Pokiaľ preto navrhovateľka spochybňuje rozsah prevzatých zmluvných povinností, odvolací súd považuje za rozumné a spravodlivé, aby autoritatívne usporiadanie sporného právneho vzťahu s odporkyňou iniciovala práve ona. Ostáva len dodať, že navrhovateľke ako spotrebiteľovi platná právna úprava poskytuje celý rad právnych inštrumentov, ktorými je možné takéto usporiadanie dosiahnuť. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že požiadavku preferencie výkladu vedúceho k platnosti zmluvy pred výkladom zakladajúcim jej neplatnosť nemožno podľa jeho názoru prehliadať ani pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení a ani len preto, že jeho navrhovateľom je spotrebiteľ. Ani v konaní o nariadení neodkladného opatrenia totiž nemožno poskytnúť ochranu pochybnému právu a ani v prípade spotrebiteľa nemožno bez ďalšieho neodkladne upraviť pomery subjektov právneho vzťahu len na podklade paušálnej a formalistickej argumentácie celkom zrejme sledujúcej len zámer vyhnúť sa plneniu inak z hľadiska práva a dobrých mravov dostatočne pravdepodobných záväzkov. Z týchto dôvodov, odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

12. Nakoľko potvrdzujúce uznesenie má povahu konečného rozhodnutia, v súlade ust. § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol tiež o trovách celého konania.

13. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, preto jej odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený

sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).